

PHYSICAL SCIENCES

CREATION OF LIFE IN THE MODEL OF THE UNIVERSE WITH MINIMUM INITIAL ENTROPY

Petro O. Kondratenko
Doctor of Sciences, professor,
National Aviation University, Kyiv, Ukraine
03680 Lubomyr Huzer ave. 1, Kyiv

СТВОРЕННЯ ЖИТТЯ В МОДЕЛІ ВСЕСВІТУ З МІНІМАЛЬНОЮ ПОЧАТКОВОЮ ЕНТРОПІЄЮ

Петро Олексійович Кондратенко
Доктор фізико-математичних наук, професор
Національний авіаційний університет, Київ, Україна
03680 Проспект Любомира Гузера, 1. Київ.

Abstract

Based on the consideration of the Standard Model of the Universe and the Model of the Universe with Minimal Initial Entropy, as well as using experimentally obtained information about life on Earth, it is shown that the Standard Model of the Universe cannot adequately explain the creation of living organisms. It gave rise to the theory of evolution, which lowers a human to the level of an animal, causing the manifestation of animal instincts and evil on Earth. The Model of Creating the Universe with Minimal Initial Entropy assumes that our Universe is an integral part of the Super-Universe, one of the four layers of stratified space. The Scalar Field, which carries the fundamental code of the creation of particles and their mass, enters through the zero-dimensional space. At first, heavy atomic nuclei are formed, which decay, heating the substance and creating all possible chemical elements. It carries the program of creation of life in the Universe and sets the program of vital activity of separate cells and bodies, and all living organisms make the "unified living organism of the Earth". At all stages of the creation of life on Earth, ideal ecological conditions were provided. In this case, human is a part of the "unified living organism." Its role is to maintain ideal ecological conditions and life of all living organisms on Earth. Human's destruction of many genera of fauna and flora makes the "unified living organism" handicapped, and in the long run can destroy all life on Earth.

Анотація

На підставі розгляду Стандартної моделі створення Всесвіту і моделі створення Всесвіту з мінімальною початковою ентропією, а також використовуючи отриману експериментальним шляхом інформацію про життя на Землі, показано, що Стандартна модель народження Всесвіту не може адекватно пояснити створення живих організмів. Вона породила теорію еволюції, яка опускає людину до рівня тварини, спричиняючи прояв тваринних інстинктів і зла на Землі. Модель створення Всесвіту з мінімальною початковою ентропією передбачає, що наш Всесвіт є складовою частиною Супер-Всесвіту, одним із чотирьох прошарків розшарованого простору. Через нульвимірний простір входить Скалярне Поле, яке несе з собою фундаментальний код для створення частинок і за їхню масу. Спочатку створюються важкі атомні ядра, які розпадаються, нагріваючи речовину і створюючи всі можливі хімічні елементи. Воно несе програму створення життя у Всесвіті і задає програму життєдіяльності окремих клітин і органів, причому всі живі організми складають «єдиний живий організм Землі». На всіх етапах створення життя на Землі забезпечувались ідеальні екологічні умови. При цьому людина є складовою частиною «єдиного живого організму». Її роль полягає в підтриманні ідеальних екологічних умов і життя всього живого на Землі. Знищення людиною багатьох родів фауни і флори робить «єдиний живий організм» інвалідом, а в перспективі може знищити все живе на Землі.

Keywords: Scalar Field, the fundamental code, the creation of life, the program of functioning of a living organism, unified living organism on Earth.

Ключові слова: Скалярне Поле, фундаментальний код, створення життя, програма функціонування живого організму, єдиний живий організм Землі.

Вступ

Життя на Землі поширене в шаленому різноманітті. Воно існує в повітрі, на поверхні Землі, в ґрунті, а також у водоймах на довільній глибині. І кожен представник флори чи фауни потрібен на Землі для забезпечення екологічної досконалості. Таке життя системи нагадує безвідходне виробництво. Всі відходи одних живих організмів споживаються іншими видами організмів. Як наслідок, існує кругообіг речовин (води, кисню, азоту, вуглекислого газу тощо), який стабілізує необхідну для життя кількість відповідних речовин.

Ось з такою ситуацією стикаються люди, які прагнуть пізнання того, як створилась Земля, як виникло життя на Землі, як здійснювати господарювання на Землі, щоб її не погубити, тощо.

Як наслідок, виникло багато наукових шкіл, кожна з яких розробляє своє бачення вирішення деяких проблем із вказаних вище. З'являється велика кількість публікацій, в яких вчені описують певні сторони життя, пропонуючи власні моделі. На жаль, глобального підходу до вирішення проблеми практично не існує. Тому легко заблукати в потоці публікацій. Іноді такий стан вирішення проблеми створення життя наводить на думку, що певні сили на Землі свідомо заважають цьому.

При розгляді всіх величезних зусиль, направлених на розуміння механізмів і процесів появи життя на Землі [16], складається враження, що у фахівців відсутній єдиний підхід до вказаної проблеми. І цей підхід мав би ґрунтуватися на механізмах створення та еволюції Всесвіту. На жаль, такий підхід відсутній. Це могла б бути Стандартна модель [4,13,15,21,24], чи одна з альтернативних моделей, зокрема, модель створення та еволюції Всесвіту з мінімальною початковою ентропією, яку розвиває автор даної статті [5,6]. Як наслідок, до цього часу немає повної картини, яка могла б адекватно описувати створення Землі та виникнення життя на ній.

В цій ситуації автор поставив перед собою задачу, виходячи з моделі створення Всесвіту описати появу та розвиток життя на Землі.

Умови для створення життя в Стандартній моделі створення Всесвіту

Всі ми усвідомлюємо величезні досягнення науки. Наукові дослідження значно розширили наші знання про Всесвіт, про Землю, про життя на Землі. Цьому сприяв науково-технічний прогрес, завдяки якому отримані могутні здобутки в області квантової фізики. При цьому створені лазери і комп'ютери, які значно змінили наше життя. З'явилась можливість моделювати процеси, які відбуваються як в Макросвіті так і в Мікросвіті. Астрономічні дослідження дозволили суттєво розширити наші знання про будову Всесвіту. Одночасно створюються моделі і розробляються теорії, які могли б пояснити фізичні та астрономічні явища, які ми спостерігаємо.

В XX столітті астрономи зрозуміли, що Сонячна система входить до складу галактики Чумацький шлях. Більш того, у Всесвіті є безліч галактик з досить великими відстанями між ними. При цьому виявилось, що відстані між галактиками не залишаються незмінними.

В 1929 році, виходячи зі спостережень спектрів випромінювання галактик, американський астроном Едвін Габл сформулював закон: **швидкості взаємного віддалення галактик зростають пропорційно відстані між ними**: $v = H \cdot r$. Цей закон одержав назву закону Габла. Постійна Габла в даний час береться рівною $H = 73,8$ км/(с·Мпк) з невеликими варіаціями.

Отже, розглядаючи структуру Всесвіту в минулому, вчені дійшли висновку, що в певний момент часу відстань між галактиками була рівною нулю. Звідси зроблено висновок, що наш Всесвіт народився шляхом Великого вибуху з точкового об'єкту фундаментального розміру (із сингулярності), в якому була зосереджена енергія, що характеризувалася дуже високою температурою ($\sim 10^{28}$ К [19]). Надзвичайно великою була і початкова ентропія такого Всесвіту ($S_0 = 10^{88}$ Дж/К [20]). Ця енергія відповідає за створення всієї маси у Всесвіті. З розширенням Всесвіту температура знижувалася. При цьому народжувалися нуклони і електрони. Атоми водню і гелію, з яких складаються більшість зірок, утворилися лише через декілька сотень тисяч років після Великого вибуху. До народження першої зірки пройшов іще 1 млрд. років.

Теоретично явище було передбачене й обґрунтоване А. Фрідманом на ранньому етапі розробки загальної теорії відносності. При цьому створення Всесвіту назване Великим вибухом.

Така модель «гарячого» Всесвіту вперше була висунута Г.А. Гамовим і згодом названа *стандартною*. Підтвердженням такої моделі вчені вважають відкриття реліктового випромінювання в середині 1960-их років ХХ століття. Вчені підрахували, що якщо Великий вибух відбувся приблизно 14 млрд. років тому, то Всесвіт мав охолонути до температури близько трьох градусів Кельвіна. Використовуючи радіотелескопи, вчені зареєстрували радіошуми, які відповідають даній температурі, на всьому зоряному небі і вважають їх залишками після Великого вибуху.

Дослідження молекулярного складу живих організмів показало, що основними хімічними елементами в складі організму є водень, вуглець, кисень, азот, кальцій і фосфор. Проте, і інші хімічні елементи (зокрема калій, натрій, хлор, залізо, йод) входять до складу живих організмів, хоч і в менших кількостях. Наприклад, атоми заліза входять до складу гемоглобіну, без якого кров не зможе переносити кисень до всіх органів і відводити молекули вуглекислого газу. Отже, потрібно було зрозуміти, звідки взялись всі хімічні елементи, знайдені в надрах Землі, більшість яких присутня в структурі живого організму.

Розвиток ядерної фізики показав, що при достатньо високих температурах (від 10^7 до $1,5 \cdot 10^7$ К) можливе злипання чотирьох протонів з утворенням ядра гелію. Вважають, що такі температури існують в центрі Сонця в об'ємі з радіусом $5 \cdot 10^4$ км [14], що складає 1/14 радіуса Сонця. Створення важчих ядер (до ядра Fe) вимагає вищої температури, яка існує лише в термоядерних зірках. Проте, фотосфера Сонця містить кисень (0,77%), вуглець (0,29 %), залізо (0,16 %), неон (0,12 %), азот (0,09 %), кремній (0,07 %) та інші хімічні елементи [25], чого не повинно бути згідно зі Стандартною моделлю. Крім того, термоядерний синтез не дозволяє створювати атомні ядра, важчі за ядро заліза. Для порятунку Стандартної моделі вчені припустили, що важкі ядра можуть народжуватись при вибухах наднових зірок. Потім хмара газу і пилу, створена внаслідок вибуху зірки, використовується для утворення планет. Зрозуміло, що при вибухах наднових зірок викидається в простір верхня частина зірки, представлена здебільшого легкими ядрами, які при вибуху зірки не можуть синтезувати важкі ядра.

Отже, Стандартна модель створення Всесвіту неспроможна пояснити джерело важких хімічних елементів, які входять до складу тіла живих організмів.

Тепер подивимось на моделі створення життя на Землі. Офіційна наука вважає можливим створення живих організмів з неживих елементів природи внаслідок збігу випадкових процесів і наявності відповідних хімічних елементів. При цьому не звертають увагу на той факт, що в живому організмі не існує звичайних хімічних процесів. Замість них використовуються біохімічні, ферментативні процеси. При цьому кожна хімічна реакція використовує свій специфічний фермент, тобто молекулярний каталізатор, налаштований на протікання однієї реакції. Таких ферментів на сьогоднішній день знайдено близько двох тисяч. Це молекулярні білкові структури з молекулярною масою від десяти тисяч до кількох мільйонів атомних одиниць. Для виконання своїх специфічних функцій ці молекули мають унікальну просторову структуру. Це по-перше. І по-друге, в живій клітині всі процеси розумно організовані, хаос відсутній. Це сприяє мінімізації витрат енергії для функціонування клітини.

Факт розумної організації процесів в клітині легко зрозуміти. Ми знаємо про існування біоніки, науки, яка копіює механізми і процеси з живої природи. Так за великим рахунком був скопійований і комп'ютер. Зрозуміло, що комп'ютер не зможе працювати без підведення енергії і без наявності програми (фундаментального коду). Таким чином, повертаючись до живого організму, можна зрозуміти, що ні організм ні жива клітина не можуть функціонувати без підведення енергії і наявності програми. Використовуючи зовнішні джерела енергії (їжа, сонячне світло) і наявні речовини, живий організм синтезує молекулу АТФ, молекулярний акумулятор енергії. Потім накопичена енергія використовується в процесі життєдіяльності організму.

Якби не було програми життєдіяльності клітини, тоді в ядрі клітини повинні були б вироблятися всі ферменти в повному наборі. Зменшення концентрації ферментів в певній області клітини викликало б дифузю ферментів в ту область для підтримання процесів життєдіяльності. Отже, система вимагала б занадто великі витрати енергії. А живі організми функціонують таким чином, що витрачають мінімум енергії. А це можливо лише при наявності програми функціонування клітини. В такому разі зменшенні концентрації ферментів в певній області

клітини супроводжується сигналом в ядро клітини, що викликає термінове виробництво потрібного ферменту і направлене транспортування його в потрібну область клітини.

Крім того, клітина містить ідеальну систему безпеки її життєдіяльності, забезпечуючи ідеальне копіювання ДНК і РНК, ідеальний порядок в області експорту та імпорту речовин через мембрану тощо. Інакше ні клітина ні багатоклітинний організм не змогли б існувати.

Щодо наявності програми, то функціонує думка, що вся програма живої клітини і живого організму записана в структурі ДНК, хоч і відомо, що діяльність ДНК майже повністю обмежується виробництвом білкових молекул [12], тобто, в ДНК записана інформація, яка дозволяє копіювати білки і, зокрема, ферменти та інші необхідні для функціонування організму молекулярні сполуки. Програми функціонування клітини там немає. Наявність такої програми в клітині відрізняє живу клітину від мертвої, позбавленої програми. Тому складання клітини з окремих молекул, яке планувалось в біологічній науці, могло б привести лише до створення мертвої клітини, оскільки вона не містила б програми її діяльності. І ця програма значно складніша всіх відомих комп'ютерних програм.

Законом є народження живого від живого (за родом). Це довели експериментально в XIX столітті Луї Пастер та інші вчені. Поява першого живої істоти (одноклітинного або багатоклітинного) з неживої матерії є порушенням цього Закону. Звичайно, офіційна наука вважає можливим створення живих організмів з неживих елементів природи внаслідок збігу випадкових процесів, тому вона ставить під сумнів існування вказаного закону. Проте, створення першої клітини і репродуктивні процеси вимагають різних програм, без яких неможливе було б створення життя на Землі.

Таким чином, Стандартна модель створення Всесвіту неспроможна пояснити наявність програми функціонування живого організму, а отже, неспроможна пояснити і факт створення живого організму.

Створення життя в моделі Всесвіту з мінімальною початковою ентропією

Тепер розглянемо створення життя в моделі Всесвіту з мінімальною початковою ентропією [5,6].

Перш за все, коротко зупинимось на описі моделі. Візьмемо до уваги, що майже 14 мільярдів років тому був створений Всесвіт шляхом Великого вибуху. Далі необхідно вилучити весь сценарій Стандартної моделі, оскільки народження гарячого Всесвіту з сингулярності, яка містить енергію, що відповідає за створення всієї маси у Всесвіті, неодмінно повинно привести до створення матерії всередині чорної діри [5,6], чого немає насправді. Більш того, в Стандартній моделі не виконується і багато інших фізичних законів.

В такій ситуації автор створив нову модель народження Всесвіту, яка не суперечить фізичним законам [5,6]. В основі моделі, запропонованої автором, лежать Закони подібності і єдності у Всесвіті.

Закон єдності проявляється багатогранно. Зокрема, цей закон виявляється в дії одних і тих же фізичних законів в різних зоряних системах, одних і тих же хімічних елементів, які проявляються в спектрах випромінювання всіх зірок у Всесвіті, а також в однакових структурах клітин у всіх живих організмах від мікробів до людини. Якби структура клітин у мікробів, рослин і тварин, включаючи людину, була різною, тоді було б неможливо створити безвідходне виробництво, неможливе було б і безпечне споживання їжі. Тому клітини всіх живих організмів містять ДНК, РНК, ферменти тощо. За великим рахунком всі живі організми разом створюють єдиний земний живий організм. І всі ці організми потрібні для забезпечення ідеальних екологічних умов життя. І людина є частиною цього організму. На жаль, люди цього не розуміють, вважаючи себе царями природи, і тому завдають невиправної шкоди життю на Землі, знищуючи велику кількість видів і родів живих організмів. Це все одно, що в єдиному земному живому організмі відсікати руки, ноги і інші органи. Єдиний живий організм стає інвалідом, проте ще може жити. Якщо ж буде відрізаний непарний орган (голова, печінка, серце), тоді єдиний організм помре, тобто, на Землі зникне життя.

Відомо, що Всесвіт має ієрархічну будову, що зумовлює виконання Закону подібності [10]. Більш того, в [10] принцип ієрархічної подібності розглядався як новий фундаментальний закон фізики. В цьому плані сучасні дослідження показують, що крупномасштабна структура Всесвіту подібно до нейронної структури мозку людини [1,3].

Цю інформацію ми використовуємо при моделюванні процесів створення життя у Всесвіті.

В новій моделі наш Всесвіт є складовою частиною Супер-Всесвіту. В свою чергу Супер-Всесвіт представлений розшарованим простором, що містить чотири окремі прошарки. При цьому сусідні прошарки відрізняються розмірністю простору на одиницю. Звичний для нас тривимірний простір (чотиривимірний (3+1) Всесвіт) межує з двовимірним простором кварків. Подібно двовимірний простір межує з одновимірним простором діонів, які виявились частинками Планка. Нарешті, одновимірний простір межує з нульвимірним простором Скалярного Поля-часу. Між сусідніми просторами існує інформаційна взаємодія через одну делокалізовану точку. Нульвимірний простір Скалярного Поля-часу має змогу взаємодіяти з іншими просторами і задавати програму розвитку (еволюції) Всесвіту [7]. Отже, Скалярне Поле є носієм фундаментального коду [7,18], тобто програми створення і розвитку нашого Всесвіту і життя в ньому. Таким чином, програма створення життя міститься в польовій структурі живого організму, діяльність якої забезпечує Скалярне Поле. І дійсно, польова структура живого організму реєструється в експериментах. Автор цих рядків брав участь у дослідженні електромагнітної складової поля людини, яке проявляється з допомогою датчиків електромагнітного поля навколо тіла людини.

Таке поле реєструється також за допомогою відомого ефекту Кірліана [23].

Весь Супер-Всесвіт створюється одночасно. Проте, його заповнення речовиною відбувається постадійно. Через нульвимірний простір входить Скалярне Поле, яке несе інформацію про всі фізичні взаємодії і здатність створювати речовину і поля у всіх шарах Супер-Всесвіту. Звідси випливає, що розмірність багатовимірної сфери, яка відповідає розмірності Скалярного Поля, повинна включати всі виміри одновимірного, двовимірного і тривимірного просторів, а також часовий та інформаційний виміри. В роботі [5,6] показано, що Супер-Всесвіт, а отже і фундаментальна багатовимірна сфера має 14 вимірів.

Всі шари Супер-Всесвіту заповнюються енергією з однаковою швидкістю. В такому разі в одновимірному просторі концентрація частинок залишається постійною, в двовимірному знижується обернено пропорційно до часу існування Супер-Всесвіту, а в нашому тривимірному просторі – обернено пропорційно до квадрата часу існування Супер-Всесвіту.

Всесвіт розширюється зі швидкістю світла і постійно заповнюється частинками.

Однією з властивостей Скалярного Поля є його спроможність безпосередньо створювати частинки матерії у всіх просторах розшарованого Супер-Всесвіту як шляхом збудження вакуумних частинок, так і в околі існуючих нуклонів.. Цим воно відрізняється від векторного електромагнітного поля, яке може в певних умовах створювати пару частинка-античастинка. Оскільки в Світі-1 немає зарядів, створена матерія повинна бути електронейтральною. А це означає, що у Світі-4 Скалярне Поле буде створювати лише кластери нейтронів, які характеризуються нульовими значеннями заряду, спіну тощо.

Енергія Скалярного Поля надходить до нашого Всесвіту з постійною швидкістю, еквівалентною 5000 сонячних мас за секунду [5,6]. Тому на перших порах будуть створюватись лише важкі атомні ядра при нульовій температурі (мінімум ентропії). Потім вони внаслідок протікання радіоактивних процесів будуть ділитися, створюючи всі можливі атомні ядра, які ми сьогодні зустрічаємо на Землі. Одночасно радіоактивні процеси будуть нагрівати речовину, створюючи гарячі зірки і планети з гарячим центральним ядром [8,9].

Таким чином, Світ-4 спочатку буде розширюватися без речовини в ньому за винятком заповнених вакуумних станів [7,18]. Речовина (відразу повний набір ферміонів і бозонів) з'явиться лише тоді, коли її початкова густина не перевищуватиме густини ядерної речовини.

Скалярне Поле відповідає і за наявність маси у елементарних частинок. При цьому воно присутнє біля кожної елементарної частинки. Воно ж забезпечує процес анігіляції пари частинка-античастинка, створюючи при цьому вакуумну частинку, в якій всі квантові числа дорівнюють нулю [7,18].

Враховуючи **Закон єдності, як Вищий Закон Всесвіту**, ми повинні взяти за основу, що Скалярне Поле відчуває, контролює і направляє всі процеси при створенні Світу. Ще раз підкреслимо, що Скалярне Поле має достатню енергію, інформацію і Програму створення матеріального світу і Світу Живих, тобто, нашого Всесвіту.

Виходячи з Закону подібності, для вирішення поставленої проблеми ми будемо порівнювати етапи народження та розвитку (еволюції) Всесвіту з етапами внутрішньоутробного розвитку дитини.

Перш за все, для початку внутрішньоутробного розвитку дитини потрібне запліднення жіночої яйцеклітини сперматозоїдом. Потім слідує час релаксації до створення повноцінної клітини, готової до розмноження. Для старту процесу розмноження клітин обов'язкове надходження інформації про початок поділу клітин. Ця інформація повинна надходити ззовні.

До першої клітини надходить енергія, необхідна для розмноження клітин і розвитку організму. Будівництво організму відбувається у відповідності з ієрархічним законом [5,6], тобто, спочатку формуються волокна (одновимірні об'єкти), далі тканини (двовимірні об'єкти) і тривимірні об'єкти. Оскільки тривимірні об'єкти являються функціональними, то, перш ніж вони будуть створені, повинна надійти додаткова інформація (програма) про створення цих об'єктів та їхню майбутню діяльність. Таким чином, створені тривимірні об'єкти відразу починають функціональну діяльність в залежності від призначення органу. У відповідності до ієрархії організму створення тривимірних об'єктів відбувається в наступній послідовності: створення монофункціонального органу (дольки), потім дольки об'єднуються в поліфункціональний орган (печінка, нирки тощо). В свою чергу поліфункціональні органи об'єднуються в системи (харчування, обміну речовин, кровоносну, нервову, захисну, імунну тощо). Всі системи формують організм. І вже при внутрішньоутробному розвитку дитини її органи повноцінно виконують свої функції.

При народженні дитини надходить нова інформація, яка забезпечує автономне життя нового організму і його підготовку до наступного розмноження (вноситься четвертий вид програми). Таким чином завершується повний цикл, який може повторюватись до тих пір, поки існує життя на Землі.

Зрозуміло, що у випадку одноклітинних організмів надходить лише програма створення клітини, її функціонування і розмноження.

Тепер деталізуємо створення і діяльність клітини, органу, організму. Ми вже звертали увагу на те, що Скалярне Поле відповідальне за створення речовини, маси елементарних частинок і речовини в цілому, за взаємодію (сильну, слабку, електромагнітну, гравітаційну) між частинами речовини як в Мікросвіті так і в Макросвіті, за створення і функціонування життя. Отже, кожній живій клітині, кожному органу і кожному організму Скалярне Поле вносить програму їхньої життєдіяльності. І постійно присутнє в них Скалярне Поле відповідальне і за створення пам'яті і свідомості людини. Тобто, наша свідомість локалізована не в мозку людини, як того хочуть прихильники теорії еволюції, а в польовій структурі, яка накладається на фізичне тіло. Пам'ять теж знаходиться в польовій базі даних. При цьому мозок лише виконує функції посередника між фізичним і польовим тілом людини. Така структура свідомості виявляється найбільш стабільною в часі. На неї не впливають процеси обміну в фізичному тілі. Вона нечутлива і до температури оточуючого середовища. Отже, ніщо не може знищити свідомість живої людини.

Давайте подивимось, чи така модель відповідає результатам наукових досліджень.

Розглянемо, що таке Свідомість взагалі [26]. Свідомість - це усвідомлення себе, своєї особистості, це великий аналізатор всіх наших почуттів, емоцій, бажань, планів. Свідомість - це те, що нас виділяє, що змушує нас відчувати себе не предметами, а особистостями. Іншими словами, Свідомість чудесним чином виявляє наше принципове існування. Свідомість - це усвідомлення нами свого «Я», але в той же час свідомість є велика таємниця. У Свідомості немає вимірювань, форми, немає кольору, запаху, смаку, його не можна помацати, покрутити в руках. Незважаючи на те, що ми дуже мало знаємо про свідомість, ми цілком ймовірно знаємо, що ми її маємо.

Одним з головних питань людства є питання про природу цієї самої Свідомості ("Я", ego). З точки зору матеріалізму людське Свідомість є субстрат головного мозку, продукт матерії, породження біохімічних процесів, особливого злиття нервових клітин.

Свідомість завжди особиста. Якості людини можуть змінюватися з часом, але її "Я" при цьому залишиться незмінним. Воно не належить постійно мінливому матеріальному тілу.

Мозок в наш час глибоко вивчений. Давно і добре вивчені хімічний склад, відділи мозку, зв'язки цих відділів з функціями людини. Вивчена мозкова організація сприйняття, уваги, пам'яті, мови. Вивчено функціональні блоки мозку. Проте, ніхто і ніколи не виявив зв'язку мозку з самими центрами нашої особистості, нашого «Я». Не вдалося знайти в мозку те місце, яке і є нашим "Я".

Відомий вчений, професор МГУ Микола Кобозев в своїй монографії показав, що відповідальними за процеси мислення і пам'яті не можуть бути ні клітини, ні молекули, ні навіть атоми [22]. Температура людини в нормі досягає 300 К. При такій температурі елементи пам'яті швидко втрачають записану в них інформацію. Людина ж і на старості пам'ятає події, які трапились з нею в дитинстві.

Свідомість "живе" сама по собі, абсолютно самостійно. Що ж стосується головного мозку, то це зовсім не мисляча матерія, а орган, як і будь-який інший, виконуючий строго певні функції" [11].

Прийшовши до розуміння того, що Свідомості немає всередині тіла, наука робить природний висновок про нематеріальну природу Свідомості.

Академік П.К. Анохін пише: "Жодну з розумових операцій, які ми приписуємо розуму, до сих пір не вдалося прямо пов'язати з будь-якою частиною мозку. Якщо ми в принципі не можемо зрозуміти, як психічне виникає внаслідок діяльності мозку, чи не логічніше думати, що психіка взагалі не є за своєю суттю функцією мозку, а є проявом інших - нематеріальних духовних сил? " [16].

лауреат Нобелівської премії з медицини Дж. Екклз розвинув думку про те, що на основі аналізу діяльності мозку неможливо з'ясувати походження психічних явищ, і цей факт легко може бути витлумачений у тому сенсі, що психіка взагалі не є функцією мозку. На думку Екклза, ні фізіологія, ні теорія еволюції не можуть пролити світло на походження і природу Свідомості, зовсім чужо всім матеріальним процесам у Всесвіті. [2]. Автор книги [2] прямо заявляє, що "немає ніяких сумнівів в тому, що людиною керує ЩОСЬ, що перебуває за межами його тіла". "Я можу експериментально підтвердити, - пише Екклз, - що робота Свідомості не може бути пояснена функціонуванням мозку. Свідомість існує незалежно від нього ззовні".

Наука приходять до висновку, що мозок є не джерелом думки і Свідомості, а найбільше - їх ретранслятором.

В.Ф. Войно-Ясенецький пише що "мозок - це не орган думок і почуттів", і що "Дух виступає за межі мозку, визначаючи його діяльність і все наше буття, тоді як мозок працює як передавач, приймаючи сигнали і передаючи їх в органи тіла" [17].

Отже, мозок може працювати як пристрій, що приймає думки, тобто як антена, за допомогою якої можна отримати сервісний сигнал ззовні.

В такому разі, що заставляє прихильників теорії самозародження життя і еволюції вперто відкидати істину про походження та існування життя, **зводячи людину до рівня тварини**? Як наслідок, на Землі культивується зло у всіх його проявах. Люди стають нечутливими до горя інших, до свідомого погіршення екології і постійного зникнення багатьох видів рослин і тварин, що програмує знищення життя, Отже, існує певна сила, яка заставляє здавалося б інтелектуально обдарованих людей так поступати!

При створенні життя на Землі на кожному етапі були створені досконалі екологічні умови. А досконалі умови потребують, щоб були заповнені всі екологічні ніші, необхідні для ведення безвідходного виробництва. Тобто, все живе, образно кажучи, виглядає як "єдиний живий організм", в якому є всі необхідні для досконалого життя органи. Отже, повинні існувати відразу багато видів організмів, причому відходи життєдіяльності одних організмів повинні бути їжею для інших. Так ми спостерігаємо в природі кругообіг кисню, азоту, фосфору, а також кругообіг води, без чого життя неможливе.

Розвиток життя на Землі і поява нових організмів вимагали одночасно створення досконалих умов, тобто створення нового «єдиного живого організму». Так зникали деякі організми, присутні на попередньому етапі створення життя, і з'являлися нові, більш розвинені організми. При цьому, як свідчить палеонтологія, деякі види живих організмів зникали, а інші створювалися. Нові види з унікальною будовою тіла і унікальними здібностями з'являлися раптово. Більшість основних груп тварин виникла в порівняно короткий період. Палеонтологи називають цей період "кембрійських вибухом". Коли створювалася людина, були заздалегідь заповнені всі необхідні екологічні ніші, щоб людина відразу потрапила в ідеальні умови для її життя. І оскільки людина розумна, вона має обов'язок і здатність піклуватися про підтримання ідеальних умов життя на Землі. Це стає її головним завданням. Небажання людини виконувати своє призначення нагадує розвиток злоякісної пухлини в живому організмі.

Отже, ми зіткнулися ще з одним проявом Закону подібності.

Зрозуміло, що злаякісна пухлина в живому організмі здатна лише погубити його. Тому медицина бореться з цими пухлинами, намагаючись їх знищити в організмі тим чи іншим способом. Якщо людство зрозуміє цей принцип, воно поставить вимогу боротися з організаціями, які подібні до злаякісних пухлин. Видалення чи обмеження діяльності цих організацій може врятувати життя на Землі. Якщо ж не звертати увагу на такі перестороги, це приведе до знищення життя в повному обсязі.

Висновки

На підставі розгляду Стандартної моделі створення Всесвіту і моделі створення Всесвіту з мінімальною початковою ентропією, а також використовуючи отриману експериментальним шляхом інформацію про життя на Землі, показано наступне:

1. Стандартна модель народження Всесвіту не може адекватно пояснити як створення Всесвіту, так і створення хімічних елементів, маса яких перевищує масу атома заліза. Майже всі хімічні елементи, які присутні на Землі, входять в більшій чи меншій мірі до складу живого організму. Стандартна модель породила теорію еволюції і можливість створення живих об'єктів з неживих речовин. На прикладі комп'ютера показано, що без наявності програми життя клітини неможливе, навіть якщо вдасться синтезувати всі складові елементи клітини. Отже, існуюча теорія еволюції опускає людину до рівня тварини, спричинюючи прояв тваринних інстинктів і зла на Землі.

2. Модель створення Всесвіту з мінімальною початковою ентропією передбачає, що наш Всесвіт є складовою частиною Супер-Всесвіту, одним із прошарків розшарованого простору. Таких прошарків всього чотири: нульвимірний простір, через який входить Скалярне Поле, яке несе з собою фундаментальний код, одновимірний простір, двовимірний простір і наш тривимірний простір. Скалярне Поле відповідальне за створення частинок у всіх просторах і за масу частинок, а також забезпечує взаємодію між ними (сильну, слабку, електромагнітну і гравітаційну). Воно ж з постійною швидкістю наповнює простір частинками (бінейтронами) в околі існуючих частинок. Таким чином створюються важкі атомні ядра, які розпадаються внаслідок радіоактивних процесів, нагріваючи речовину і створюючи всі можливі хімічні елементи.

3. Скалярне Поле несе програму створення життя у Всесвіті, зокрема на Землі. Воно задає програму життєдіяльності окремих клітин і органів в рослинному і тваринному світі. Воно постійно присутнє в клітині та організмі.

4. Створене різноманіття живого на Землі забезпечує безвідходну діяльність всього живого, забезпечуючи ідеальний кругообіг речовин. Таким чином, всі живі організми складають «єдиний живий організм Землі».

5. На всіх етапах створення життя на Землі забезпечувались ідеальні екологічні умови. Перехід до кожного вищого етапу супроводжувався народженням нових організмів і знищення організмів попередньої формації. При створенні людини були забезпечені ідеальні екологічні умов для її проживання. При цьому людина є складовою частиною «єдиного живого організму». Її роль полягає в підтриманні життя всього живого на Землі і забезпечення ідеальних екологічних умов.

6. Знищення людиною багатьох видів і родів фауни і флори робить «єдиний живий організм» інвалідом. Якщо ж при цьому буде знищено «орган», який уособлює непарний орган (голова, серце, печінка тощо), тоді все живе на Землі загине внаслідок нерозумного господарювання людини на Землі.

Список літератури

1. Anjamrooz Seyed Hadi, Douglas J. McConnell and Hassan Azari. The cellular universe: A new cosmological model based on the holographic principle // International Journal of the Physical Sciences. 2011. Vol. 6(9). pp. 2175-2183. https://www.academia.edu/841130/The_cellular_universe_A_new_cosmological_model_based_on_the_holographic_principle.
2. Eccles J.. The human mystery. / Berlin: Springer 1979. P. 176.
3. Ghose Tia. Universe Grows Like a Giant Brain // <https://www.livescience.com/25027-universe-grows-like-brain.html>, November 26, 2012.
4. Hawking S. W.. The occurrence of singularities in cosmology, III. Causality and singularities // Proc. Roy. Soc. London, A300, 187–201 (1967).

5. Kondratenko Petro O.. The birth and evolution of the Universe with minimal initial entropy // International Journal of Physics and Astronomy. December 2015, Vol. 3, No. 2, pp. 1-21. Published by American Research Institute for Policy Development DOI: 10.15640/ijpa.v3n2a1 URL: <http://dx.doi.org/10.15640/ijpa.v3n2a1>.
6. Kondratenko Petro O.. Model of the Universe's Creation with Minimal Initial Entropy. Fundamental Interactions in the Universe / LAP LAMBERT Academic Publishing. - 2017. – 130 p.
<https://www.lap-publishing.com/catalog/details//store/ru/book/978-620-2-06840-6/model-of-the-universe-s-creation-with-minimal-initial-entropy>
7. Kondratenko Petro O.. Scalar Field in Model of the Universe with Minimal Initial Entropy // International Journal of Advanced Research in Physical Science. Volume-4 Issue-4. – 2017. pp. 23-31.
<https://www.arcjournals.org/international-journal-of-advanced-research-in-physical-science/volume-4-issue-4/>
8. Kondratenko Petro O.. Origin of a Planetary System in the Model of Universe with Minimum Initial Entropy // International Journal of Advanced Research in Physical Science. Volume-4 Issue-8. – 2017. pp. 4-13
<https://www.arcjournals.org/international-journal-of-advanced-research-in-physical-science/volume-4-issue-8/>
9. Kondratenko Petro O.. Formation of the Solar System // International Journal of Advanced Research in Physical Science (IJARPS). - Volume 5, Issue 6, 2018, pp 1-9.
<https://www.arcjournals.org/international-journal-of-advanced-research-in-physical-science/volume-5-issue-6/>
10. Kulish Victor V. Hierarchic Electrodynamics and Free Electron Lasers: Concepts, Calculations, and Practical Applications. - CRC Press-Taylor & Francis Group. - 2011. – 697 pp.
11. Lommel Pim van, Ruud van Wees, Vincent Meyers, Ingrid Elfferich. Near-death experience in survivors of cardiac arrest: a prospective study in the Netherlands // The Lancet. Dec 2001. Vol 358. No 9298 P. 2039-2045.
12. Marshall Michael. The secret of how life on Earth began // http://www.bbc.com/earth/story/20161026-the-secret-of-how-life-on-earth-began?fbclid=IwAR23xaNPn-8ur1rUDDhQJhoySpYt52_9-Pfa_hxh8B9rJhDsvuHYPzhMfgA
13. Peebles P.J.E. The Standard Cosmological Model // in Rencontres de Physique de la Vallee d'Aosta. - ed. M. Greco. – 1998, p. 7.
14. Uggerhøj U I, R E Mikkelsen and J Faye. The young centre of the Earth // European Journal of Physics, 2016, [Volume 37, Number 3](https://iopscience.iop.org/article/10.1088/0143-0807/37/3/035602). 035602. <https://iopscience.iop.org/article/10.1088/0143-0807/37/3/035602>
15. Андрієвський С.М., І.А. Климишин. Курс загальної астрономії / - Одеса: Астропринт, 2010. - 478 с.
16. Анохин П.К.. Системные механизмы высшей нервной деятельности: / Избр. тр. М., 1979. С. 455.
17. Войно-Ясенецкий В. Ф.. Дух, душа и тело. / ЗАО «Броварская типография», 2002. 329 с. /
<https://lib.pravmir.ru/library/book/911>; <http://www.pobedish.ru/main/smert?id=74>
18. Герловин И.Л.. Основы единой теории всех взаимодействий в веществе. – Л-д: Энергоатомиздат. – 1990. – 433 с. (<http://www.twirpx.com/file/365484/>).
19. Горбунов Д.С., В.А. Рубаков. Введение в теорию ранней Вселенной. Теория горячего Большого взрыва. - М: ИЯИ РАН. 2006. - 464 с. - ISBN: 978-5-382-00657-4.
20. Горбунов Д.С., В.А. Рубаков, Введение в физику ранней Вселенной. Космологические возмущения. Инфляционная теория - Москва: Красанд, 2010. — 564 с. ISBN: 978-5-396-00046-9.
21. Климишин И.А.. Релятивистская астрономия. - Москва: Наука. - 1989. - 287 с. ISBN 5-02-014074-0.
22. Кобозев Н.И.. Исследования в области термодинамики процессов информации и мышления. Издательство Московского университета (1971). 195 с. <http://rassvet2000.narod.ru/kobozev/kobozev.djvu>
23. Мосин О. В.. Эффект Кирлиана в изучении свойств воды // <https://www.o8ode.ru/article/learn/kirlian.htm>
24. Ровинский Р.К.. Развивающаяся Вселенная. - Москва: Наука.- 1995 - 354 p.
25. Солнце. Материал из Википедии — свободной энциклопедии.
26. Хасьминский М.И.. Смогу ли я убить «Я»? или Где живет Сознание//Журнал «Сознание и физическая реальность», № 6, 2005 г.